Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26265
Copyright: Admont, Benediktinerstift

uarios ꝯ ꝯ se fundit ifruct. Si g radi solis fun
dit lum suu supomnẽ terrã. æneaq clausa s
iserit. nec uec ub ferreis t guu ualuarũ obi
cib qmm penetret impedit quom ñ pot
intelligibilis di splendor icogitationes ho
minu æcorda semet qpse creauit inseretur.
S; ea que fec ñ iuuet. æ fec ut meliora sint q
facta s. æ potentiora qipse ẽ qea fec ut possint
qndoqde uolunt cogitationẽ siu opatoris la
tere. Tantã q uirtutẽ æ potestatẽ iseruit m
tib nris ut eã cõprehendere cũ uelit ipse ñ possit.
Duo absolum æ ut arbitram nonic grue nobis
huimodi cecidit disputatio. Tertiũ gen questi
onis resedit huimodi. cur peccatores abunde
opib æ dutius epulent iugũ sine merore. sine
luctu iusti aũ egeant. æ afficiant aut ciugũ
amissione. aut libere. Qub satis facere debu
it illa eugelii parabola. qd diues byisso æ purpu
ra induebat. æ epulas copiosas exhibebat cot
idie. paup aũ plen ulcerũ demsa ei colluge
bat reliqas. Post obitũ ũ utriq; paup erat isinu
abrahe regem habens. diues aute isupplicus.